

Р Е Ш Е Н И Е № 129

гр. Перник, 29 септември 2012 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание на двадесет и четвърти септември две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА

При секретаря Т.М. като разгледа докладваното от съдията ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА административно дело № 273 по описа за 2012г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) .

Образувано е по жалба на Ц.Н.Т. ***, срещу решение № **** от 20.08.2012г. на директора на ТП на НОИ гр.Перник и потвърдените с него разпореждания № ****/10.04.2012г. и №****/25.04.2012г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване” на Районно управление „Социално осигуряване” гр. Перник. С жалбата се иска прогласяване на нищожност или отмяна на оспореното решение, с което е потвърден отказ да бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, поради липса на изискуемия се осигурителен стаж. Правят се възражения, че разпореждане №****/10.04.2012г. е нищожно като подписано от лице, което не е надлежно упълномощено, без да е посочено името и длъжността на издателя и в какво качество подписва акта. Второто разпореждане от 25.04.2012г. е нищожно като издадено без правно основание. По същество се твърди, че административният орган незаконосъобразно отказва да признае осигурителен стаж от 2 години при *** и 11 месеца при *** при наличието на валидно оформена трудова книжка, която удостоверява този осигурителен стаж. Разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж (НТКТС) не е приложима, защото е в сила от 03.12.1993г., а трудовата книжка е оформена съгласно приложимите разпоредби на КТ към датата на прекратяване на трудовите договори. Неизпълнението на задължението на работодателя за внасяне на осигурителни вноски не е основание да се откаже признаване на осигурителния стаж. Претендира съдебни разноски.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ – РУ „СО” гр. Перник, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата. Потвърдените с оспореното решение разпореждания са валидни, постановени в писмена форма и подписани от компетентен орган. Когато ръководителя на „Пенсионно осигуряване” е в отпуск, той се замества от надлежно упълномощено длъжностно лице. Второто разпореждане допълва мотивите на първото досежно стажа в Италия. По отношение на непризнатия осигурителен стаж излага доводи, че осигурителният стаж следва да се признава само въз основа на заверена осигурителна книжка.

Прави възражения, че трудовата книжка не е надлежно оформена, съгласно чл.12, ал. 1 и ал. 2 от НТКТС.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, от надлежна страна и е процесуално допустима, разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Производството пред административния орган е започнало по заявление с вх. № МП-29009/13.12.2011г., подадено от Ц.Н.Т. *** за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Към заявлението са приложени документи под опис, с които се доказва необходимия осигурителен стаж. Административният орган е извършил проверка в осигурителя *** за периода от 01.02.1990г. до 01.02.1992г. и в осигурителя *** за периода от 02.02.1992г. до 19.01.1993г. Констативният протокол от проверката установява, че *** е обявено в ликвидация към 01.01.2012г. Осигурителят не е представил разчетно-платежни ведомости нито е представил такива за съхранение в РУ „СО” Перник. За осигурителя *** е представен отговор, че проверка не може да бъде извършена, защото не се явява представител на дружеството.

Към заявлението за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст е приложено копие на трудова книжка, в която на стр. 14 и стр. 15 е вписан трудов стаж в *** от 2 години за периода от 02.02.1990г. до 01.02.1992г. на длъжност „магазинер” със заплата от 850 лева. Трудовата книжка е приключена с подпис на управителя и печат на дружеството. На същите страници е вписан трудов стаж в *** общо от 11 месеца за периода от 02.02.1992г. до 19.01.1993г. на длъжност „магазинер” със заплата от 850 лева месечно. Има положени подписи на главния счетоводител и на управителя и печат на дружеството.

При така установеното от фактическа страна, административният орган с разпореждане № *****/10.04.2012г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване” на Районно управление „Социално осигуряване” гр. Перник е отказал отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалобоподателката. Мотивите са липса на изискуемия осигурителен стаж. Признат е осигурителен стаж общо от 30г. 02м. и 16 дни, а изискуемия по чл.68, ал. 1 и ал. 2 от КСО стаж е 34 години за жена. С разпореждане №*****/от 25.04.2012г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване” на Районно управление „Социално осигуряване” гр. Перник е допълнено разпореждането от 10.04.2012г. с мотиви за осигурителния стаж в Италия.

При така установеното от фактическа страна, съдът счита, че възраженията за нищожност на двете разпореждания №*****/10.04.2012г. и №*****/от 25.04.2012г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване” на Районно управление „Социално осигуряване” гр. Перник са неоснователни. Правилно с оспореното решение е прието, че разпореждането от 10.04.2012г. е издадено от компетентен орган, представена е заповед № II-21/18.01.2012г. за заместване на ръководителя на „Пенсионно осигуряване”. Второто разпореждане също не е нищожно, защото то не е с различно съдържание от първото, а го допълва с мотиви за стажа в Италия, който не е спорен по делото. Същото е издадено в срока и на основание чл. 62, ал. 1 от АПК.

Оспореното решение и потвърдените с него разпореждания обаче са материално незаконосъобразни. Спорен по делото е стажа на жалбоподателката за периода от 01.02.1990г. до 01.02.1992г. в *** и за периода от 02.02.1992г. до 19.01.1993г. в *** общо в размер на 2 години и 11 месеца. Този стаж не е признат за осигурителен стаж за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в нарушение на чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж. Съгласно посочената правна норма, осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. В случая осигурителният стаж е доказан с трудова книжка. Тя е оформена надлежно, вписани са всички данни по чл.349, ал. 1 от КТ. Оформянето на трудовата книжка съответства и на изискването на чл. 6, ал. 1 от НТКТС. При прекратяване на трудовото правоотношение продължителността на трудовия стаж, придобит от работника или служителя при *** и *** към датата на прекратяване на трудовото правоотношение е записан с цифри и думи и е подписан от главния счетоводител и от работодателя и е поставен печат. Данните в трудовата книжка са достатъчни и достоверни, за да се приеме, че жалбоподателката има осигурителен стаж за периода от 01.02.1990г. до 01.02.1992г. в *** и за периода от 02.02.1992г. до 19.01.1993г. в *** при условията и по данните, вписани в трудовата книжка.

Административният орган следва да зачете стажа на жалбоподателката, който не е признал в двете търговски дружества. Обжалваното решение на директора на ТП на НОИ гр. Перник и потвърдените с него разпореждания №*****/10.04.2012г. и № *****/25.04.2012г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване” на Районно управление „Социално осигуряване” гр.Перник са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени, а делото да се върне на административния орган като преписка за произнасяне, съобразно указанията в съдебното решение.

С оглед изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски, административният орган дължи на жалбоподателя, на основание чл. 143, ал.1 от АПК сумата от 460 (четиристотин и шестдесет) лева, представляваща платено възнаграждение за един адвокат в размер на 450 лева и държавна такса от 10 лева. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение не е основателно. Съгласно чл. 7, ал. 1 , т. 4 във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размера на адвокатските възнаграждения, минималният размер на възнаграждението е 150 лева. Съгласно § 2 от ДР на Наредбата, в случаите по чл. 78, ал. 5 от ГПК, присъденото възнаграждение не може да бъде по-ниско от трикратния размер на възнаграждението, посочено в Наредбата или в случая това са 450 лева.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК и чл.143, ал. 1 от АПК, състав при Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № *****/ от 20.08.2012г. на директора на ТП на НОИ гр. Перник и потвърдените с него разпореждания №*****/10.04.2012г. и № *****/25.04.2012г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване” на Районно управление „Социално осигуряване” гр.Перник.

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА ТП на НОИ – РУ”СО” гр. Перник да заплати на Ц.Н.Т., ЕГН ***** ***2/49 В сумата от 460 (четиристотин и шестдесет) лева, представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: